

Skattereforms Virkninger, ikke gaa ud fra en fejlagtig Ansættelse, man maa regne med den rigtige Ansættelse, ikke mindst af den Grund, at den, der med Rette kan anføre, at Ansættelsen er fejlagtig, har al mulig Adgang til at faa den gjort rigtig; hvis det ikke sker, er det hans egen Skyld. De Eksempler, vi regner med og fremfører baade her i Salen og udenfor, maa være efter rigtige og ikke fejlagtige Ansættelser, derom kan vi vel nok blive enige. Det maa imidlertid bero paa en Fejltagelse af det ærede Medlem, at Grunden er ansat til 4 Kr. pr. Kvadratalen, thi de Tal, det ærede Medlem anfører, giver kun Mulighed for, at Ansættelsen kan være 3 Kr. Gaar man ud fra, at den rigtige Værdi er 2 Kr. pr. Kvadratalen, som det ærede Medlem sagde, Grundværdien burde være ansat til, vil det altsaa sige 3 000 Kr., idet der er Tale om 1 500 Kvadratalen, og Grundskylden vil kun blive 45 Kr. og ikke det større Tal; og Grundskylden vil endda kun blive 45 Kr. i det Tilfælde, at Thisted fra saa at sige ingen Ejendomsskyldbeskatning at have pludselig skulde gaa op til, naar den fik Adgang til at opkræve Grundskyld, at tage den allerhøjeste Beskatning, nemlig $1\frac{1}{2}$ pCt.

Gaar vi imidlertid ud fra, at de tager den højere Beskatning, saaledes at Grundskylden bliver 45 Kr., vil Ejeren faa en Skattelettelse, hvis han er paalignet en Skat, der ikke er højere end 3 400 Kr., det kan det ærede Medlem selv regne ud. Og det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer kan af det Eksempel, jeg her har givet, udregne, at Ejerne af almindelige Beboelsesejendomme vil faa Skattelettelse, og det vil navnlig være Tilfældet i Provinsbyerne. Det Eksempel, det ærede Medlem Hr. Fibiger saaledes har nævnt som Bevis paa, at Lovforslaget virker uretfærdigt paa en bestemt Kategori af Ejendomsbesiddere, kan altsaa ikke tjene det Formaal, det skulde tjene, tværtimod lige det modsatte bliver Tilfældet.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger sagde, at han kunde gaa med til at ændre Fradragsreglerne. Det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen sagde noget lignende, han sagde meget bestemt og vilde dokumentere det ved udførlige Beregninger og Betragtninger, at man kunde skaffe fuldkommen Retfærdighed i Skatteforholdet ved at ændre Fradragsreglerne, og de skulde ikke ændres synderligt. Jeg tror slet ikke, dette er muligt, det skal nok vise sig, at naar vi kommer til de Herrers Forslag, vil de aldeles ikke tilfredsstille de Krav, man med

Rette kan stille til en Ændring i de bestaaende Ejendomsskatteforhold.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger vilde have en Ommatrikulering, en Nybonitering, saa vidt jeg forstod. Hertil skal jeg nu for det første sige, at en saadan Bonitering vilde blive meget kostbar. Men den kan jo heller ikke staa alene, hvis den skal tjene som Skattegrundlag, thi en almindelig Bonitering paa samme Maade, som man i sin Tid boniterede til Hartkornsskatten, giver jo ikke nogen Oplysning om, hvad Ejendommens Værdi er, naar Hensyn tages til dens Beliggenhed. Man skulde altsaa have Boniteringen suppleret med en Vurdering. Endvidere er det den almindelige Opfattelse, at gik man til en ny Bonitering, maatte man være forberedt paa, at ogsaa den skulde ændres i Løbet af forholdsvis faa Aar, saaledes at en stor Bekostning stadig vilde melde sig. Men dertil kommer, at en Bonitering slet ikke duer i Byerne. Det kan ikke nytte, at man gaar hen og graver i Østergade i København; det hjælper lidet, at man finder ud af, om Taksten der skulde være 24 eller noget mindre. Der maa man foretage en almindelig Vurdering. At denne kan have sine Vanskeligheder, erkendes fra alle Sider, men den eneste Vej, man har til at finde Værdien, er at foretage en skønsom Vurdering af, hvad Ejendommen er værd i Handel og Vandel i Forhold til den Anvendelse, man kan gøre af den.

Det ærede Medlem var meget imod Nedfældningen af den sidste Femtedel af Hartkornsskatten, og hans Argumenter derfor var de samme, som jeg har hørt fra anden Side. Men saa fjøede det ærede Medlem til, at i Overensstemmelse med den Opfattelse, at denne Femtedels Nedfældning var uretfærdig, havde de Konservative stemt imod det Lovforslag angaaende Hartkornsskattens Bibeholdelse, der blev gennemført kort før Jul. Men deri har det ærede Medlem jo kun delvis Ret. Forholdet er nemlig det, at da Lovforslaget kom til Behandling i Folketinget, gik det konservative Folkeparti imod det, men da det kom til Landstinget, ønskede det konservative Partis Fører i Landstinget, Hr. Piper, en Ændring indført, som jeg kunde acceptere; den blev da vedtaget enstemmigt i Landstinget, og derefter blev Lovforslaget vedtaget enstemmigt i Landstinget, idet ogsaa de konservative stemte for det. Efter at det var ændret i Landstinget i Overensstemmelse med det konservative Folkepartis eget Ønske, stemte de Konserva-